

Uchwała nr 93/15
Sejmiku Województwa Mazowieckiego
z dnia 8 września 2015 r.

w sprawie przekazania skargi Pana W. Z. uchwałę Nr 180/14 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 7 lipca 2014 r. w sprawie Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego do sądu administracyjnego oraz udzielenia pełnomocnictwa procesowego

Na podstawie art. 18 pkt 20, w związku z art. 90 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2013 r. poz. 596, z późn. zm.¹⁾) oraz z art. 34, art. 35 Paragraf 1 i 2 oraz art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm.²⁾) – uchwała się, co następuje:

§ 1.

Postanawia się przekazać skargę Pana W. Z. na uchwałę Nr 180/14 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 7 lipca 2014 r. w sprawie Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę.

§ 2.

Upoważnia się Przewodniczącego Sejmiku Województwa Mazowieckiego do:

1. podpisania odpowiedzi na skargę oraz jej przekazania, wraz ze skargą i aktami sprawy, do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie;
2. udzielenia pełnomocnictwa procesowego radcy prawnemu zatrudnionemu w Mazowieckim Biurze Planowania Regionalnego w Warszawie do reprezentowania Sejmiku Województwa Mazowieckiego w postępowaniu przed sądami administracyjnymi w niniejszej sprawie, z prawem udzielania substytucji innym radcom prawnym zatrudnionym w Mazowieckim Biurze Planowania Regionalnego w Warszawie.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Sejmiku Województwa Mazowieckiego.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Wiceprzewodniczący Sejmiku
Województwa Mazowieckiego

Tomasz Kucharski

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w: Dz. U. z 2013 r. poz. 645 oraz z 2014 r. poz. 379 i 1072 oraz z 2015 r. poz. 1045.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w: Dz. U. z 2012 r. poz. 270, 1101 i 1529, z 2014 r. poz. 183 i 543 oraz z 2015 r. poz. 658 i 1191.

Uzasadnienie

W dniu 10 czerwca 2015 r. do kancelarii Sejmiku Województwa Mazowieckiego wpłynęło wezwanie Pana W. Z. do usunięcia naruszenia interesu prawnego i uchylenia z uchwały Nr 180/14 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 7 lipca 2014 r. w sprawie Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego zapisów dotyczących budowy na obszarze gminy Jaktorów linii 400 kV Kozienice-Ołtarzew, w tym: w Tabeli 7 „Inwestycje strategiczne, w tym inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym z zakresu systemów elektroenergetycznych, gazowniczych i przesyłu paliw płynnych” lp. 3 - budowa linii 400 kV Kozienice – Ołtarzew, która wynika z Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju – s. 115 planu, mapa 19 oraz inne zapisy powiązane i dotyczące budowy tej linii.

Skarżący w treści wezwania zarzucił naruszenie interesu prawnego, wynikającego z przepisów:

Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r.,

ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Skarżący w dniu 7 sierpnia 2015 r. wniósł do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Sejmiku Województwa Mazowieckiego skargę na uchwałę Nr 180/14 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 7 lipca 2014 r. w sprawie Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego w części dotyczącej uchwalenia przebiegu napowietrznej linii wysokiego napięcia 400 kV Kozienice-Ołtarzew przez środek Gminy Jaktorów z południa na północ, w tym: w Tabeli 7 „Inwestycje strategiczne, w tym inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym z zakresu systemów elektroenergetycznych, gazowniczych i przesyłu paliw płynnych” lp. 3 - budowa linii 400 kV Kozienice – Ołtarzew, która wynika z Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju – s. 115 planu, mapa 19 oraz inne zapisy powiązane i dotyczące budowy tej linii.

Skarżący zarzucił ww. uchwale naruszenie przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, Konstytucji RP, rozporządzenia Nr 21 Wojewody Mazowieckiego w sprawie Bolimowsko-Radziejowickiego z doliną środkowej Rawki Obszaru Chronionego Krajobrazu, rozporządzenia Wojewody Mazowieckiego w sprawie zespołu przyrodniczo-krajobrazowego „Wydmy Międzyborowskie”.

W oparciu o ww. zarzuty Skarżący wniósł o:

uwzględnienie skargi i uchylenie zaskarżonej Uchwały Nr 180/14 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 7 lipca 2014 r. w sprawie Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego w zaskarżonej części dotyczącej budowy na obszarze gminy Jaktorów linii 400 kV Kozienice-Ołtarzew, w tym : w Tabeli 7 „Inwestycje strategiczne, w tym inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym z zakresu systemów elektroenergetycznych, gazowniczych i przesyłu paliw płynnych” lp. 3 - budowa linii 400 kV Kozienice – Ołtarzew, która wynika z Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju – s. 115 planu, mapa 19 oraz inne zapisy powiązane i dotyczące budowy tej linii

ewentualnie - stwierdzenie wydania wyżej wymienionej uchwały z rażącym naruszeniem prawa (stwierdzenie nieważności tej uchwały);

wstrzymanie wykonania zaskarżonej uchwały.

W związku z powyższym, mając na uwadze treść art. 54 Paragraf 2 ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, przedmiotową skargę wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę należy przekazać do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Odnosząc się do zarzutów Skarżącego, Sejmik Województwa Mazowieckiego stwierdził bezzasadność skargi, podnosząc następujące argumenty:

Uchwała Nr 180/14 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 7 lipca 2014 r. w sprawie Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego zawiera normy, które nie mają charakteru powszechnie obowiązującego. Plan zagospodarowania przestrzennego województwa nie jest bowiem aktem prawa miejscowego, a więc jego ustalenia nie mogą naruszać interesu osób trzecich. Z punktu widzenia obowiązujących w Polsce źródeł prawa ustalenia planu województwa stanowią normy sensu largo, których adresatem jest wąska grupa podmiotów należących do struktury organizacyjnej administracji publicznej. Są to wyłącznie organy administracji publicznej uczestniczące w procedurze sporządzania i przyjmowania aktów kształtujących ład przestrzenny.³⁾

Część zarzutów nie spełnia warunku polegającego na tym, że wykazując interes prawny w zaskarżeniu uchwały, winno się podawać przepisy prawa powszechnie obowiązującego, które są dostatecznie zindywidualizowane i skonkretyzowane (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 25 lutego 2015 r., sygn. akt II OSK 1598/13).

Zarzut dotyczący ingerencji w prawo własności Skarżącego oparty jest na błędnym założeniu, że ustalenia PZPWM ingerują w prawo własności. Tymczasem, zgodnie z art. 6 ust. 1 upzp, w świetle orzecznictwa sądów administracyjnych oraz bogatej literatury, jedynym aktem planowania przestrzennego, który wraz z innymi przepisami kształtuje wykonywanie prawa własności, jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. PZPWM nie jest aktem prawa miejscowego i nie przesądza o lokalizacji inwestycji na konkretnych działkach. W związku z tym nie ma mocy normy powszechnie obowiązującej. Oznacza to, że jego ustalenia w sposób bezpośredni nie wpływają na sposób wykonywania prawa własności do nieruchomości, a tym samym nie wywołują skutków prawnych związanych z ograniczeniem tego prawa.

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego narzucenia obowiązku wprowadzenia do planów miejscowych ustaleń kwestionowanego przez społeczność lokalną planu województwa, należy stwierdzić, że jest on nietrafny, ponieważ dotyczy on ogólnych zasad planowania przestrzennego w Polsce, określonych w upzp, a nie uchwały sejmiku województwa mazowieckiego w sprawie skarżonego PZPWM. Należy też podkreślić, że cały system prawa planowania przestrzennego w naszym kraju oparty jest na zasadzie dopuszczającej, na warunkach ściśle określonych w ustawach, taką ingerencję (w szczególności procedura określona w art. 44 upzp). Skarżący nie wskazał naruszenia któregoś z tych warunków.

Bezpodstawne są zarzuty dotyczące naruszenia w PZPWM zasady uwzględniania systemu obszarów chronionych – wskazano tutaj m.in. na naruszenie rozporządzeń Wojewody Mazowieckiego dotyczących Bolimowsko-Radziejowickiego Obszaru Ochrony Krajobrazu oraz Zespołu przyrodniczo-krajobrazowego „Wydmy Międzyborowskie”. Przede wszystkim trzeba zaznaczyć, iż Skarżący nie wymienił żadnego konkretnego przepisu ustawy o ochronie przyrody i utworzonych na jej podstawie prawnych form ochrony przyrody, które byłyby naruszone postanowieniami PZPWM. Ponadto zgodnie z art. 39 upzp w planie zagospodarowania przestrzennego województwa, określa się „system obszarów chronionych”, a nie zakazy obowiązujące na poszczególnych obszarach objętych ochroną na podstawie ustaw szczególnych.

Z tych względów, Sejmik Województwa Mazowieckiego postanowił udzielić odpowiedzi na skargę wskazując na jej niezasadność i wraz z aktami sprawy przekazać do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. W tym celu Sejmik Województwa Mazowieckiego udziela Przewodniczącemu Sejmiku Województwa Mazowieckiego upoważnienia do podpisania odpowiedzi na skargę, a także udzielenia pełnomocnictwa procesowego dla radcy prawnego do reprezentowania Sejmiku Województwa Mazowieckiego w postępowaniu sądowym wywołanym złożoną skargą.

³⁾ Por. K. Małyś-Sulińska, Zakres obowiązywania norm kształtujących ład przestrzenny zawartych w źródłach prawa sensu largo, w: red. I. Niżnik-Dobosz, Przestrzeń i nieruchomości jako przedmiot prawa administracyjnego. Publiczne prawo rzeczowe, Warszawa 2012.